

Sygn. akt: VIII C 1622/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 12 września 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Anna Jakimów

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 września 2013 roku we W.

sprawy z powództwa Gminy W.

przeciwko A. K. i P. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych A. K. i P. K. solidarnie na rzecz strony powodowej Gminy W. kwotę 68.766,93 zł (sześćdziesiąt osiem tysięcy siedemset sześćdziesiąt sześć złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 40.600,11 zł od dnia 1 lutego 2012r. do dnia zapłaty i od kwoty 28.166,82 zł od dnia 8 października 2012r. do dnia zapłaty;

II. nie obciąża pozwanych obowiązkiem zwrotu kosztów procesu;

III. oddala wniosek adw. W. M. o przyznanie mu ze Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanym A. K. i P. K..

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w dniu 8 października 2012 r. strona powodowa Gmina W. żądała od pozwanych P. K., A. P. i I. H. zapłaty kwoty 68.766,93 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 40.600,11 zł od dnia 1 lutego 2012 r. do dnia zapłaty i od kwoty 28.166,82 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podała, że dochodzi roszczeń o zapłatę opłat za media oraz czynszu z tytułu najmu lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) od I. H. jako najemcy lokalu zaś od P. K. i A. P. jako osób zajmujących lokal. W skład dochodzonej pozwym kwoty wchodziła suma należności głównych 40.600,11 zł naliczonych za okres do dnia 31 grudnia 2010 r. oraz kwota skapitalizowanych odsetek 28.166,82 zł liczonych od należności głównych począwszy od dat wymagalności do dnia 31 stycznia 2012 r.

W dniu 16 października 2012 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który uprawomocnił się w stosunku do pozwanej I. H., natomiast utracił moc w całości w związku z jego zaskarżeniem przez pozwanych A. K. (dawniej P.) i P. K.. W sprzeciwie pozwani podnieśli, że nie są w stanie spłacić zasądzonej sumy, nie posiadają żadnego majątku. Wskazali, że mają na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci, pozwany jest bezrobotny zaś dochody pozwanej nie pozwalają na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych. Podali, że nie byli stroną umowy najmu i nie mogli uzyskiwać na bieżąco informacji w zakresie stanu zadłużenia lokalu, nie mogli opłacać czynszu, gdyż nie posiadali książeczki opłat, administracja nie kontaktowała się z nimi przez lata, w ciągu których zadłużenie powstało.

W odpowiedzi na pozew strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu, powołując treść art. 688¹ § 1 k.c. Wskazała, że pozwani zamieszkują w lokalu i odpowiadają solidarnie z najemcą za powstałe zadłużenie. Podała, że pozwani złożyli Gminie W. wniosek o umorzenie należności, byli wzywani o dołączenie uzupełniających dokumentów, jednakże wniosek pozostawiono bez rozpoznania wobec niezastosowania się pozwanych do wezwania o uzupełnienie wniosku.

Na rozprawie w dniu 2 lipca 2013 r. pozwani A. K. i P. K. wnieśli o umorzenie lub rozłożenie na raty zasądzonej kwoty z uwagi na trudną sytuację życiową, wskazując, iż pozwany jest na utrzymaniu żony, choruje na nowotwór kości, nie ma orzeczonej niezdolności do pracy, ma problemy z kręgosłupem, zaś pozwana pracuje jako ekspedientka i zarabia ok. 1.380 zł miesięcznie, że pozwani mają na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 13 i 14 lat.

Pozwani wnieśli o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Postanowieniem z dnia 12 lipca 2013 r. tut. Sąd ustanowił dla pozwanych pełnomocnika z urzędu. Na rozprawie w dniu 12 września 2013 r. wyznaczony pełnomocnik z urzędu ograniczył czynności do złożenia pisma procesowego

o treści: „W imieniu pozwanych nie uznaję powództwa i wnoszę o jego oddalenie z zasądzeniem kosztów procesu od strony powodowej na rzecz pozwanych. Jako pełnomocnik z urzędu oświadczam, że pozwani nie opłacili wynagrodzenia i wnoszę o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii kosztów w kwocie 3 600 zł + podatek VAT”.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lutego 1997 r. pomiędzy Gminą W. a I. H. i J. P. została zawarta umowa najmu lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) o powierzchni użytkowej 72,42 m². Pozwani A. K. (dawne nazwisko P.) i P. K. zamieszkiwali w przedmiotowym lokalu przez cały sporny okres objęty zgłoszonymi w pozwie roszczeniami, tj. do końca 2010 roku, za dalsze okresy nie były naliczane należności główne a jedynie odsetki za opóźnienie w płatności należności przypadających na okres do końca 2010 roku.

Pozwani nie regulowali jakichkolwiek kwot w spornym okresie tytułem czynszu i opłat za media.

Saldo zadłużenia z tytułu **czynszu** wyniosło do końca 2010 r. **21.905,51 zł**, na dzień 31 stycznia 2012 r. suma odsetek ustawowych naliczonych od dat wymagalności należności głównych za opóźnienie w płatności czynszu i **14.286,25 zł** odsetek,

Na dzień 8 października 2009 r. (trzy lata przed wniesieniem pozwu) saldo zadłużenia z tytułu **czynszu** stanowiło kwotę 17.853,56 zł należności głównej i 7.959,43 zł tytułem odsetek za opóźnienie. **Po dniu 8 października 2009 r.** powstały dalsze zaległości za czynsz na sumę **4.051,95 zł**,

na którą składały się płatne do dnia 10-go miesiąca należności za czynsz za okres od października 2009 do grudnia 2010 r. w kwocie po 270,13 zł. Suma skapitalizowanych na dzień 31 stycznia 2012 r. ustawowych odsetek za opóźnienie liczonych tytułem czynszu wymagalnego za poszczególne miesiące od października 2009 do końca 2010, wyniosła: (81,11 zł czynsz za październik 2009 r. i za kolejne miesiące odpowiednio: + 78,12 zł + 75,24 zł + 72,25 zł + 69,27 zł + 66,58 zł + 63,60 zł + 60,71 zł + 57,73 zł + 54,84 zł + 51,86 zł + 48,88 zł + 45,99 zł + 43,01 zł + 40,12 zł) = **909,31 zł**

Saldo zadłużenia z tytułu **mediów** do końca 2010 r. wyniosło **16.160,75 zł** należności **głównych**, na dzień 31 stycznia 2012 r. suma odsetek ustawowych naliczonych od dat wymagalności należności głównych za opóźnienie w płatności kwot za media wyniosła **13.880,57 zł**.

Na dzień 8 października 2009 r. (trzy lata przed wniesieniem pozwu) saldo zadłużenia z tytułu **mediów** stanowiło kwotę 16.323,06 zł należności głównej i 8.410,72 zł tytułem odsetek za opóźnienie. **Po dniu 8 października 2009 r.** powstały dalsze zaległości za media na sumę **2.533,85 zł** należności głównych, na którą składały się płatne do dnia 10-go miesiąca należności za media za okres od października 2009 r. (trzy lata przed wniesieniem pozwu) do lutego 2010 r. w kwocie po 162,31 zł i za okres od marca 2010 do grudnia 2010 w kwocie po 172,23 zł. Suma skapitalizowanych na dzień 31 stycznia 2012 r. ustawowych odsetek za opóźnienie liczonych tytułem należności głównych za media

wymagalnych za poszczególne miesiąca od października 2009 do końca 2010, wyniosła: (48,73 zł media za październik 2009 r. i za kolejne miesiące odpowiednio: + 46,94 zł + 45,21 zł + 43,41 zł + 41,62 zł + 42,45 zł + 40,55 zł + 38,71 zł + 36,81 zł + 34,97 zł + 33,06 zł + 31,16 zł + 29,32 zł + 27,42 zł + 25,58 zł) = **565,94 zł**

Pozwani utrzymują dwoje dzieci w wieku 14 i 13 lat z wynagrodzenia za pracę pozwanej w wysokości ok. 1.380 zł miesięcznie. Pozwany nie pracuje, choruje na nowotwór kości, ma problemy z kręgosłupem, poszukuje pracy na własną rękę, osiąga nieregularne przychody z prac dorywczych. Pozwani nie otrzymują stałej pomocy ze świadczeń opieki społecznej, otrzymują nieregularnie zapomogi.

okoliczności bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Okoliczności sprawy pozostawały pomiędzy stronami bezsporne, zarówno co do faktu zamieszkiwania przez pozwanych w lokalu przez cały sporny okres, jak i co do wysokości należności z tytułu czynszu najmu i opłat obciążających najemcę. Strona powodowa nie kwestionowała też okoliczności stanowiących podstawę oceny aktualnej sytuacji materialnej i życiowej pozwanych.

Pozwani A. K. i P. K. przez wiele lat nie uiszczali jakichkolwiek kwot z tytułu czynszu najmu i opłat obciążających najemcę, mimo że przez cały sporny okres zajmowali lokal mieszkalny o znacznej powierzchni 72,47 m² jako osoby, które swój tytuł do zamieszkiwania wywodzili od najemcy.

Zgodnie z art. 688¹ § 1 k.c. za zapłatę czynszu i innych należnych opłat odpowiadają solidarnie z najemcą stale zamieszkujące w nim osoby pełnoletnie. W rozumieniu tego przepisu chodzi o faktyczne przebywanie z zamiarem stałego pobytu w lokalu stanowiącym przedmiot najmu. Pozwani bezspornie spełniali tę przesłankę.

Wobec powyższego Sąd uwzględnił powództwo w całości.

Wniosek o rozłożenie na raty kwoty zasądzonej wyrokiem nie został uwzględniony, albowiem orzeczenie o rozłożeniu na raty służy zasadniczo zapewnieniu realności wykonania obowiązku objętego tytułem egzekucyjnym, zaś wysokość dochodów pozwanych jak i ich sytuacja materialna i życiowa nie daje żadnych gwarancji na regularne uiszczanie rat w jakiegokolwiek wysokości, zwłaszcza, że przez cały sporny okres pozwani nie uiścili na rzecz Gminy W. ani złotówki tytułem czynszu ani innych opłat związanych z korzystaniem z lokalu.

Natomiast mając na uwadze szczególnie trudną sytuację pozwanych, zostali oni zwolnieni na podstawie art. 102 k.p.c. od obowiązku zwrotu kosztów procesu.

Odnosnie zgłoszonego wniosku o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata W. M. kwoty 3.600 zł powiększonej o podatek od towarów i usług, zważyć należy, co następuje:

Przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu stanowią, iż zasądzając opłatę za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

Jak wynika z akt sprawy, nakład pracy adwokata sprowadził się do sformułowania dwuzdaniowego pisma procesowego, w którego zdaniu pierwszym adwokat ograniczył się do sformułowania wniosku o oddalenie powództwa, zaś w zdaniu drugim – wniósł o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanym. Nadto adwokat był obecny na posiedzeniu w dniu 12 września 2013 r., na którym jedynie powielił swoje stanowisko

przedstawione w piśmie procesowym, podnosząc, iż wobec braku kontaktu z pozwanymi sformułował pismo procesowe w oparciu o samą tylko lekturę akt sprawy.

W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę charakter sprawy, w szczególności źródło zobowiązania jak i okresowy charakter roszczeń dochodzonych pozwem, czynności adwokata w istocie nie stanowiły jakiegokolwiek pomocy prawnej dla pozwanych. Za taką pomoc nie można bowiem uznać ani sporządzenia pisma procesowego o treści powyżej przytoczonej ani samej tylko obecności adwokata na posiedzeniu, podczas którego adwokat ograniczył oświadczenie do sformułowania wniosku o zasądzenie kosztów pomocy prawnej oraz wniosku o oddalenie powództwa - bez jakiegokolwiek uzasadnienia tego stanowiska, bez odniesienia się do podstawy faktycznej i prawnej. Sąd miał przy tym na względzie, że dla każdego profesjonalnego pełnomocnika sama już lektura akt, nawet bez kontaktu z pozwanymi, pozwalała w niniejszym postępowaniu na sformułowanie zarzutów oczywistych dla każdego prawnika, co mogłyby doprowadzić do odmiennego, znacznie bardziej dla pozwanych korzystnego rozstrzygnięcia, a których to zarzutów Sąd nie mógł wziąć pod uwagę z urzędu. Należy podkreślić, iż wynagrodzenie pełnomocnika z urzędu nie jest uzależnione od wyniku postępowania, jakkolwiek musi ono odpowiadać nakładowi pracy adwokata i znajdować odzwierciedlenie w faktycznie udzielanej pomocy prawnej. W ocenie Sądu, taka pomoc prawna pozwany nie została w ogóle udzielona.

Stąd orzeczono jak w sentencji.